

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA V SLOV

BOGATE OBRESTI

Ne moremo drugače, kot da zaključimo našo okroglo mizo v Slovenskih Konjicah s upanjem v uspešnost nadaljnjega samopriskpevka, ki ne bo odločal le o tem, da bodo otroci telovadili v sodobnih telovadnicah, ampak tudi o tem, da bo družbeni standard, ki ga bodo v konjiški občini uspeli referendumom presegti, premaknil občino za korak naprej, da ne bo capljala za Slovenskimi občinami, kot pastorka, ki ji zmanjkuje kruha. Občani sami bodo odločili, ki bodo čez dobrih deset dni odločali o napredku svojega občinskega središča in krajev, ki tokrat niso ostali odrinjeni. Vsakemu nekaj, ki za konec dejali, pa še to, da je težišče na odločitvi vsakega posameznika.

Zapisala ZDENKA STOPAR
Foto: TONE VRABL

Brez dvomov

Ugibanj okoli začetka gradnje prve faze rekreacijskega središča pod Golovcem v Celju je konec. Te dni so vsi zainteresirani dosegli sporazum tako glede zbiranja sredstev (prodaja nekaterih poslovnih zgradb) kot tudi naložba celotne investicije.

Da bi sklepu dali kar najbolj slavnostno obeležje, so se odločili za podpis družbenega dogovora o postopni

gradnji nujno potrebnega rekreacijskega središča pod Golovcem, ki pa bo imel glede na funkcijo dosti širše obeležje. Podpis pogodbe bo to nedeljo ob desetih dopoldne. Istočasno bodo vgradili tudi temeljni kamen.

Zaradi takšnega razvoja dogodkov bo tudi letošnji šesti sejem obrti v novi, manjši hali rekreacijskega središča.

Daneu bo igral

Končno je rešeno vprašanje registracije Iva Daneua, najslavnejšega košaršarja Jugoslavije, za KK Kovinotehna Celje. Že v lanskem letu je Ivo obirno in naklonjeno pisal o perspektivi celjskih košarkarjev, ki imajo z mlado ekipo veliko možnosti. Že takrat je namignil, da bi za njih tudi igral. Ker pa Celjani niso takojčasno videli Ivove želje v njegovem sestavku, se je obrnil trboveljski Rudar in ga angažiral. Iva namreč.

No, in po zadnji tekmi v okviru II. zvezne lige med Kovinotehno in Rudarjem v Celju, katero so domačini dobili,

je prišlo do zaželenega sporazuma. Rudar je voljan prekiniti angažma z Danevom, ki bo že v zadnjih kolih II. zvezne lige igral za KK Kovinotehna. To bo vsekakor velika pridobitev, poleg tega pa po zdravljamo odločitev celjskih košarkarskih delavcev, da so se po nekaj mesecih le odločili tako, kot je dobro. Izvedeli smo, da bo podpis pristopnice opravljen dokaj slovesno, in sicer v restavraciji hotela Merx, v nedeljo ob 11. uri. Takrat bo Daneu tudi govoril o svoji košarkarski poti.

II. samopriskpevek 1973 - 1978

Sredstva, ki bodo zbrana s samopriskpevkom v letih 1973—1978, bodo na podlagi zbranih predlogov in programov KS in ostalih samoupravnih interesnih skupnosti vložena v osnovno šolstvo, prosveto in kulturo, telesno vzgojo in komunalno dejavnost.

Planirani skupni znesek teh sredstev je 32.704.221 din. Samopriskpevek bodo plačevali občani po območjih krajevnih skupnosti, in sicer:

I. območje tvori 18 krajevnih skupnosti, in to: Slovenske Konjice, Konjiška vas, Bezina, Gabrovlje, Polene, Sp. Grušovje, Tepanje, Stranice, Vešenik, Zeče, Spitalič, Sojek — Kamna gora, Loče, Jernej pri Ločah, Žiže, Draža vas in Zbelovo.

II. območje tvorijo krajevne skupnosti: Zreče, Resnik in Skomarje.

III. območje tvori krajevna skupnost Vitanje.

Za I. in III. območje bodo plačevali občani po enotnih stopnjah:

1 % od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja in pokojnin,

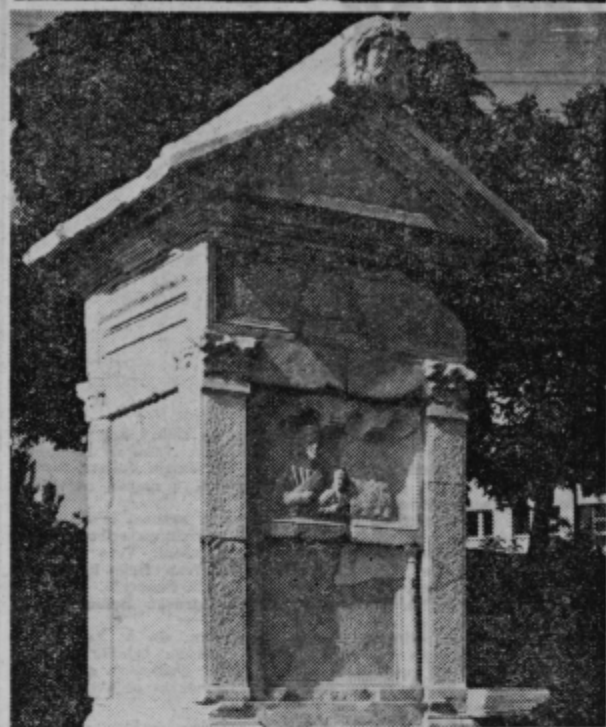
2 % od katastrskega dohodka in vrednosti prodanega lesa.

3 % od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti.

Za II. območje, to je območje Zreč, Skomarja in Resnika se zviša samo stopnja prispevka od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja od 1 % na 2 %.

Gospodarske organizacije pa naj bi tudi v prihodnje plačevale 1 % od dodatnega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja v občinski sklad za družbeni standard, oziroma na žiro račune krajevnih skupnosti Zreče in Vitanje.

turizem

Antični park v Šempetru v Savinjski dolini je ne samo kulturna, marveč tudi turistična zanimivost. V povprečju si spomenike rimske nekropole vsako leto ogleda okoli 12.000 ljudi. Na posnetku: detajl iz parka.

V Šempetru

LEPI NAČRTI

Člani turističnega društva Šempeter v Savinjski dolini so začetek novega delovnega obdobja združili s pomembnim uspehom — odprli so namreč na novo urejeno turistično informacijsko pisarno, ob vhodu v antični park. Tako so dali staremu gasilskemu domu novo obleko pa tudi novo vsebino.

Ob tej, več ali manj intenzivni otvoritvi sezone, je bila tudi tiskovna konferenca, na kateri je predsednik društva Ivo Kuhar seznanil častnike in druge goste, med njimi podpredsednika občinske skupščine v Zalcu Jožeta Jana in glavnega tajnika celjske turistične zveze Zorana Vudlerja, z letošnjim delovnim načrtom pa tudi z nekaterimi nalogami, ki jih nakazuje srednjeročni program.

»Začetki novega turističnega pisarne v kraju se pričanja novo obdobje turizma v Šempetru. Nam, turističnim delavcem, se je uresničila dolgoletna želja, saj je bilo dosedanje delo brez lastnih prostorov več ali manj kampanjsko,« je ob srečanju dejal Ivo Kuhar.

Začetki novega razmaha na turističnem področju segajo v 1962. leto, ko je bila končana rekonstrukcija rimske nekropole. S tem odkritjem je Šempeter postal znan po vsej Evropi. Zanimanje za ogled rimskih izkopanin pa raste iz leta v leto. Z načrtnim delom na turistični propagandi za kraj in sploh na širokem turističnem polju so začeli 1970. leta. Povprečno obišče antični park vsako leto po 12.000 ljudi!

V svoj načrt pa so zajeli še jamo Pekel, rimski vrelc v Podlogu, graščino Novi kloster v Zalogu in rekreacijski center ob Savinji.

Lani so odprli jamo Pekel za javni ogled. Zaenkrat je za obiskovalce odprta prva etapa. Sedanja obisk kaže, da bo presegel število obiskovalcev antičnega parka.

Turistično društvo se močno zavzema tudi za olepšavo in komunalno ureditev kraja. Prvi uspehi so tu. Zal pa so v močnem zaostanku na trgovinskem področju in v družbenem

gostinstvu. Tu so na mrtvi točki, kljub veliki potrebi. Razvoja turizma žal ne spremlja ne trgovina ne družbeno gostinstvo. Skratka, tu manjka družbene pobude! Zato se nehoti vsiljuje vprašanje, do kdaj še takšna pasivnost družbenega sektorja.

Tudi zunanji videz zgradb, ki so ob glavni cesti in ki so po večini v družbeni lastni, je silno klaverno in zanikerno.

Turistično društvo v Šempetru bo tudi v prihodnje skrbelo za nadaljnjo raziskavo in izkopavanja rimskega grobišča po programu, ki zajema dela vse do 1986. leta. Prav tako bodo nadaljevali z raziskavo in rekonstrukcijo jame Pekel v spodnji in gornji etaži. Izdelali bodo dolgoročni načrt turističnega razvoja Šempetra ter vztrajali na ureditvi družbenega gostinstva v središču Šempetra. V tej zvezi bodo zlasti opozorili kolektiva Savinjskega magazina in kmetijskega kombinata Hmezd na dolžnosti, ki ju vežeta za ureditev teh vprašanj. Skoda le, da je na to treba opozarjati, saj je obisk antičnega parka dovolj zgovoren dokaz o nujni potrebi urejenega in večjega gostinskega prostora v kraju.

MB

OBČNI ZBOR CTZ

Po sklepu organov celjske turistične zveze bo redni občni zbor področne turistične organizacije v petek, 6. aprila z začetkom ob desetih dopoldne v prostorih hotela Celela.

Na vidiku je torej delovni obračun, od katerega si turistični delavci veliko obetajo, še zlasti, odkar je delo celjske turistične zveze dobilo močno podporo pri svetu osmih občin celjskega območja. Pri vsem tem ne gre samo za družbeno pomoč pri izvajanju delovnega načrta, marveč tudi za njegovo sofinanciranje.

pretaka po koritu tik pod vasjo.

Jezernik pridno dela v Krajevni skupnosti, njen predsednik je in stori pač to, kar največ more. Tako je več ali manj povsod. Še sam več ne ve, koliko funkcij mu je naložilo življenje in kaj vse so mu zaupali ljudje. Pri vsem tem ne pomišlja, ne ne-goduje, pač pa dela in se tu in tam ozre nazaj, na prehojeno pot, na tisto vi-jugasto pot, po kateri je hodilo toliko naših ljudi.

Jezernik se je rodil 1927. leta v obrtniški družini pod gradom Lemberg. Njegovi so bili mlinarji in ko je mladi Ivan končal osnovno šolo v Strmcu, je bil nekaj let doma, kmalu nato pa je prišla vojna in Ivana je v letu 1944 zaneslo v Tomšičevo brigado, od koder je odrinil v jeseni istega leta kot spremljevalec v Vrhovni štab v Beograd. 23. I. 1945 je prišel v naše glavno mesto, peš iz Gornjega grada, iz štaba IV. operativne zone, kjer se je prav takrat formirala I. gardijska brigada, ki

ji je bil zvest do junija 1947. Potem se je vrnil nazaj, se zaposlil pri Upravi za ceste, nato pri LIP-u v Celju, bil tajnik KLO Strmec, pozneje občine Strmec, nato premeščen v Vojnik kot načelnik oddelka za narodno obrambo. Kasneje je njegova pot zavila spet v Celje, kjer je bil na zavodu za zaposlovanje vodja skupine, od koder se je preselil k cestnemu podjetju, kjer je bil nekaj časa sekretar ZK. »Imel sem mnogo funkcij, vse pa so bile povezane z delom z ljudmi, ker mi je bilo to vedno všeč, ker se mi je zdelo tako najlepše in najbolje. Lepo je delati z ljudmi, če so pripravljeni za delo in to naši ljudje so, še posebej na terenu, tam daleč v hribih, koder lahko prideš le z vozom.«

Od 1967. leta je Ivan Jezernik predsednik strmske Krajevne skupnosti. »Vidim, da sem ljudem potreben, zato se ne sprašujem, čemu je tako. Pač mora biti in konec besede.«

obrazi

Ivan si želi nekaj velikega in zaradi tega, ker je to nekaj njegova pa tudi občanov želja, bomo to tudi povedali.

»1974. leta bo 30 let, odkar je 4. VII. 1944 Tomšičeva brigada napadla in osvobodila Strmec. Radi bi, da bi bil občinski praznik pri nas in že sedaj obljubljam, da bomo zapregli vse sile, da bo čim lepše, čim slovesnejše. Seveda si želim še kup drugih reči, to pa je zaenkrat naša največja želja.«

V takšnem majhnem kraju, kot je Strmec, ljudem ne kaže drugače, kot da res trdno stojijo skupaj, z dlanjo ob dlani, Jezernik ob Jezerniku, človek ob človeku. Skrb za človeka je tudi ena izmed Jezernikovih skrbi in zato se večkrat poda v tiste hribe, kjer ga poznajo še iz vojne. Tokrat kot predsednika krajevne skupnosti Strmec.

Milenko Strašek

IVAN JEZERNIK

Ivana Jezernika nisem poznal, zanj so mi povedali in kar so mi povedali, je bilo dovolj, da sem nameril korake proti Strmcu, idiličnem kraju pod vznožjem vitanjskih gora, ob Hudinji, ki se živahno